

XXVI ?roda okresu zwyk?ego

Tekst Ewangelii (?k 9,57-62): A gdy szli drog?, kto? powiedzia? do Niego: «Pójd? za Tob?, dok?dkolwiek si? udasz!» Jezus mu odpowiedzia?: «Lisy maj? nory i ptaki powietrzne - gniazda, lecz Syn Cz?owieczy nie ma miejsca, gdzie by g?ow? móg? oprze?». Do innego rzek?: «Pójd? za Mn?!» Ten za? odpowiedzia?: «Panie, pozwól mi najpierw pój?? i pogrzeba? mojego ojca!» Odpar? mu: «Zostaw umar?ym grzebanie ich umar?ych, a ty id? i g?o? królestwo Bo?e!» Jeszcze inny rzek?: «Panie, chc? pój?? za Tob?, ale pozwól mi najpierw po?egna? si? z moimi w domu!» Jezus mu odpowiedzia?: «Ktokolwiek przyk?ada r?k? do p?uga, a wstecz si? ogl?da, nie nadaje si? do królestwa Bo?ego».

«Pójd? za Mn?»

Fray Lluç TORCAL Monje del Monasterio de Sta. Mª de Poblet
(Santa Maria de Poblet, Tarragona, Hiszpania)

Dzisiaj, Ewangelia zach?ca nas do refleksji bardzo bezpo?rednio i z du?ym naciskiem na g?ówny punkt naszej wiary: radykalnego pój?cia za Jezusem. «Pójd? za Tob?, dok?dkolwiek si? udasz» (?k 9,57). Z jak?? prostot? proponuje nam co?, co mo?e ca?kowicie zmieni? nasze ?ycie!: "Pójd? za Mn?" (?k 9,59). S?owo Pana, które nie przyjmuje wymówek, opó?nie?, warunków i zdrady ...

?ycie chrze?cijanina jest radykalnym pój?ciem za Jezusem. Radykalnym nie tylko dlatego, ?e ca?e ?ycie pragnie on kierowa? si? Ewangeli? (poniewa? dotyczy ona ca?ego okresu naszego ?ycia), ale przede wszystkim dlatego, ?e wszystkie jego aspekty - od tych najzwyklejszych do tych najbardziej niezwyk?ych - chc? i powinny by? przejawem Ducha Jezusa Chrystusa, który nas motywuje. Rzeczywi?cie od chrztu nasze ?ycie nie jest ju? ?yciem jakiegokolwiek osoby: nosimy w sobie ?ycie Chrystusa! Poprzez Ducha ?wi?tego, obecnego w naszym sercu, to nie my ?yjemy tylko, lecz Chrystus ?yje w nas. Takie jest ?ycie chrze?cija?skie, pe?ne Chrystusa, poniewa? Chrystus emanuje z jego najg??bszych korzeni: takie jest ?ycie, do którego nas powo?a?.

Kiedy Pan przyszedł na świat «wszyscy ludzie mieli swoje miejsce, On go nie miał: nie znalazł go wśród ludzi (...), ale w pustynie, wśród bydła i zwierząt oraz wśród prostych i szczerych ludzi. Dlatego mówi: "Lisy mają nory i ptaki powietrzne gniazda, lecz Syn Człowieczy nie ma miejsca, gdzie by głowę mógł oprzeć"» (św. Hieronim). Pan znajdzie miejsce wśród nas, jeśli tak jak Jan Chrzciciel pozwolimy Mu rosnąć, a sami się umniejszymy. Pozwolimy wzrosnąć Temu, który mieszka w nas, a my pozostaniemy oddani i posłuszni Duchowi, źródłu wszelkiej pokory i niewinności.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

-

«Współpraca z duszą zależy znacznie bardziej od duszy niż od naszej własnej woli; ale opór stawiany dusze zależy tylko i wyłącznie od woli. Tak miłujca jest Boga rząca» (św. Franciszek Salezy)

-

«Bóg, by udzielił nam swojej mocy i nie ograniczył naszej woli, ogranicza swoją władzę z delikatnością, by chronił wolność naszej woli» (Benedykt XVI)

-

«(...) Powołanie człowieka do życia wiecznego nie przekreśla jego obowiązku wykorzystania wszystkich sił i środków otrzymanych od Stwórcy, ale pobudza go, aby w tym świecie służył sprawiedliwości i pokojowi» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2820)